

[Schovelin.]

sørge for, at ingen gaar ind i en Spekulation, undtagen han indbetaler en klækkelig Margin straks, og at der, hvis Kursen senere gaar ham imod, indbetales mere og mere, saaledes at der med andre Ord er Penge i Kassen, naar Børsengagementet til sin Tid, til Terminen skal afvikles. En Ting maa vi huske paa, at det er Kursdifferencen, der skal afvikles. Papirer, med hvilke man kunde risikere, at de vilde tabe 100 pCt. af deres Værdi, vil selvfølgelig aldrig nogen Sinde blive optaget som Terminspapirer.

Det, der altsaa sker nu, det, som man paa Basis af den bestaaende Lov gennemfører efter mange Aars utrætteligt og møjsomt Arbejde, er at skabe faste Former og den Betryggelse, som for Publikum ligger i disse faste Former. Vi har valgt det tyske System, modificeret efter Svejtserforhold. Man har — maaske med nogen Grund — næret Ængstelse for, at vor Børs skulde være for lille til, at man kunde overføre direkte de store tyske Børsers Terminsordning, og det er nu lykkedes paa de svejtsiske Børser, der er langt mindre end Københavns Børs, at finde en Ordning, der i saa Henseende er betryggende. Hvad der kan gennemføres paa Basels, Zürichs og Genève's Børser, kan selvfølgelig ogsaa gennemføres paa Københavns Børs. Det vil ske som et Forsøg — paa anden Maade kan det heller ikke ske —, men at Vekselererkorpset paa loyal Maade vil tage dette Forsøg op, føler jeg mig overbevist om. Jeg føler mig ogsaa overbevist om, maa jeg udtrykke sig, at den lille Opposition, der er, vil tage lige saa loyalt fat paa at gøre dette Forsøg frugtbart som det store Flertal, der slutter sig dertil. Da de tyske Børser i Maj f. A. stod overfor den store Katastrofe, hvor alle Papirerne paa Grund af Nationalbankdirektør Schackts Indgriben raslede ned, viste det sig netop, hvad det betød at have Likvidationskasser. Da viste det sig, at der var Penge til Dækning af Tabene paa ethvert Børsengagement paa de tyske Børser.

Med Hensyn til Spørgsmaalet om Omkostningerne vil jeg gerne fremhæve, at det er jo saaledes, at der ikke skal opkræves mere af Aktieselskaberne, end hvad der er nødvendigt for at dække Omkostningerne. Den Del af Omkostningerne, som i speciel Grad vedrører Vekselererne, som altsaa knytter sig til deres egen Fondsbørs' Bestyrelse, til dens Kontorhold o. s. v., tages jo hos dem selv. Hvad der i øvrigt medgaaar

til Børsens Holdelse, betaler Aktieselskaberne. Her maa jeg sige, at det morede mig i høj Grad at høre den Omhu, der pludselig greb det ærede socialdemokratiske Medlem (Bramsnæs) for disse kapitalistiske Selskaber, som man jo ellers ikke nærer nogen stor Kærlighed til i Socialdemokratiet. Det kan meget godt være, at Selskaberne som saadanne ikke altid tilstrækkeligt forstaaer, hvad Betydning det har, at deres Papirer bliver noteret paa Børsen, men *Aktionærerne*, de, som ejer Aktierne, og som altsaa er Selskabets virkelige Ejere — hvad man for øvrigt saa ofte forglemmer her i Landet —, har den største Interesse i at vide, hvad den Værdi, de har mellem Hænder, virkelig er værd, naar de skal realisere den, naar de skal lombardere den, naar de skal mobilisere den o. s. v. Derfor er det først og fremmest for Aktionærernes Skyld, at Børsnoteringen holdes, og derfor er det en naturlig Ting, der finder Sted paa saa at sige alle Børser, at de dækker en Del af Omkostningerne.

Jeg har saa kun tilbage, da min ringe Person er blevet draget saa stærkt frem ved denne Lejlighed, en ganske enkelt Bemærkning. Da nu den Opgave, som jeg har ofret saa mange Aar af mit Liv paa: at faa skabt en Terminsordning paa Københavns Børs, omsider er lykkeligt løst, og da den anden Opgave, for hvilken selv jeg maatte indrømme, at Børskommissariatet, at et stort Apparat kunde være nødvendigt, nemlig at undersøge, om Vekselerernes Mentalitet kunde indstilles saaledes, at de følte sig som Mæglere under Noteringen — at ogsaa den er løst, er det mig en personlig Tilfredsstillelse, at det er gaaet, som det i sin Tid gik, at da L. N. Hvidt gik, forsvandt Børskommissæren, at Børskommissæren altsaa ogsaa denne Gang forsvinder med Personen. Jeg kan sige med Kong Volmer: „Den Ganger, mig har baaret, skal ingen sidde paa.“

Zahle: Det Parti, jeg tilhører, har Sympati med de Formaal, dette Lovforslag tilsigter: at etablere en Terminsnotering for Fonds og at ophæve Børskommissærens Embede, idet man dog opretholder et Tilsyn med Børsen. Da vi, som sagt, har Sympati for disse to Formaal, skal jeg anbefale Lovforslaget til en velvillig Behandling i det Udvalg, der fra anden Side er bebudet.

Handelsministeren (Stensballe): Jeg takker for den Tilslutning, som jeg forstaaer, at dette Lovforslag helt og fuldt har faaet fra de tre Ordførere for Partiet